C/2024/6020

23.10.2024

**Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse**

# Energidigitalisering: En afvejning af muligheder og risici for de europæiske forbrugere

**(initiativudtalelse)**

(C/2024/6020)

Ordfører: **Kęstutis KUPŠYS**

| | |
|---|---|
| Rådgiver | Marine CORNELIS (for ordføreren) |
| Plenarforsamlingens beslutning | 15.2.2024 |
| Retsgrundlag | Forretningsordenens artikel 52, stk. 2 |
| Kompetence | Sektionen for Transport, Energi, Infrastruktur og Informationssamfundet |
| Vedtaget i sektionen | 21.6.2024 |
| Vedtaget på plenarforsamlingen | 11.7.2024 |
| Plenarforsamling nr. | 589 |
| Resultat af afstemningen (for/imod/hverken for eller imod) | 187/2/1 |

## 1. Konklusioner og anbefalinger

1.1. Digitale værktøjer giver enorme muligheder, navnlig for at lette produktionen, fleksibiliteten på efterspørgselssiden og dekarboniseringen af energisektoren. Man risikerer imidlertid, at de allerede meget komplekse energimarkeder bliver endnu mere komplekse at drive og forstå for små energiforbrugere såsom husholdninger samt mikrovirksomheder og mindre virksomheder. Energi bør forblive økonomisk overkommelig, justerbar og let at anvende. Forbrugerne bør stadig kunne vælge priser, aftaler og kundetjenester på samme måde som før digitaliseringen.

1.2. Cybersikkerhed for brugerdata skal være en prioritet. Digitaliseringen forstærker behovet for at skabe dynamiske forbrugerbeskyttelsesregler, der er tilpasset de nye forhold og aktører i sektoren – som ikke nødvendigvis er de »konventionelle« aktører i energisektoren eller har direkte kontakt med forbrugerne.

1.3. Digitaliseringen af energisystemerne må ikke ske på bekostning af de mest skrøbelige elementer i vores samfund, navnlig dem, der allerede lider under energifattigdom eller den digitale kløft. Tværtimod er det afgørende at sikre ansvarlighedsgarantier blandt de forskellige interessenter og skabe lige vilkår. Lokale aktører og myndigheder spiller en central rolle med hensyn til at slå bro over den digitale kløft.

1.4. Selv om værktøjer til kunstig intelligens (AI) og distributed ledger-teknologier (DLT) kan støtte tilsynsmyndighedernes, alternative tvistbilæggelsesorganers og forbrugerorganisationers arbejde ved at afdække mønstre og mangler i gennemførelsen og håndhævelsen af forbrugerrettighederne, er disse værktøjer ikke er ufejlbarlige. Forbrugerne bør altid have ret til menneskeligt tilsyn og til at kontrollere og overvåge energiaktørernes og de digitale aktørers praksis.

1.5. For at forbrugerne reelt kan drage fordel af efterspørgselsstyring, er de nødt til at installere kommunikationsudstyr og -infrastruktur såsom intelligente målere og forbundne husholdningsapparater, som skal være økonomisk overkommelige, bæredygtige og udformet med brugernes interesser i centrum. EØSU anbefaler, at der anlægges en afbalanceret tilgang, der fokuserer på inklusivt og tilgængeligt design, og som supplerer tilvejebringelsen af mere avancerede og tilsyneladende dyrere digitale værktøjer med foranstaltninger til at forbedre husholdningernes færdigheder inden for energieffektivitet.

1.6. Der bør tilbydes uddannelse til arbejdstagere, herunder gennem akademier for nettonulteknologi, som bør sættes i drift så hurtigt som muligt og fremmes for alle interesserede parter med vægt på færdigheder inden for energieffektivitet.

1.7. Som repræsentant for EU's organiserede civilsamfund bør EØSU indbydes til at deltage i arbejdsgrupper og rundbordsdiskussioner om forvaltningen af ovennævnte intelligente energisystemer. EØSU opfordrer navnlig Kommissionen til at intensivere indsatsen for at nedsætte EU's ekspertgruppe for intelligent energi.

## 2. **Baggrund**

2.1. I en meddelelse, der blev offentliggjort i 2022 ([1]), beskrev Kommissionen den nuværende situation i energisektoren og foreslog måder at sætte husholdningsforbrugere i spidsen og centrum for digitaliseringen af energisystemet. Udvalget afgav en udtalelse herom i 2023 ([2]).

2.2. Meddelelsen indeholdt nogle oplysninger om, hvilken retning der bør følges for at beskytte forbrugernes rettigheder i krydsfeltet mellem energi og det digitale område. Overordnet set spiller EU's generelle forbrugerbeskyttelseslovgivning en rolle her, men en digitaliseret energisektor rejser yderligere spørgsmål: At tilføje en digital dimension betyder at tilføje kompleksitet, og de værktøjer, der er udviklet til »analoge« tider, er muligvis ikke egnede til formålet ([3]) i digitale tider. EU's retlige ramme beskytter forbrugernes rettigheder, men »gennemførelsen sker langsomt« ifølge meddelelsen.

2.3. Med hensyn til forbrugerbeskyttelse har Kommissionen taget visse skridt i den rigtige retning, f.eks. ved at vedtage en gennemførelsesretsakt for at forbedre adgangen til måler- og forbrugsdata i 2023 ([4]). Det står tilbage at se, hvor vellykkede sådanne initiativer på EU-plan er, og hvor dybt forankrede inertien i den »traditionelle« energisektor vil vise sig at være. Der opstår nye forretningsmuligheder, men for at klare forandringerne hurtigt nok er kompetenceudvikling afgørende: Europa har først og fremmest brug for en kvalificeret arbejdsstyrke til at udrulle digitale elementer. Det er også afgørende at give omfattende information og oplyse forbrugerne i husholdningerne og mindre virksomheder om, hvordan man bedst kan udnytte alle de muligheder, som digitaliseringen giver. Det er vigtigt at erkende, at energi er en meget kompleks sektor, der kan være vanskelig at forstå, selv for forbrugere med et vist niveau af specialviden.

2.4. Der er offentliggjort flere undersøgelser og politikdokumenter, der giver indsigt i, hvordan forbrugerne kan beskyttes og styrkes ved hjælp af digitalisering. De foreslåede begreber og nøgleord, der anvendes i sådanne undersøgelser, omhandler databeskyttelse og styrkelse af forbrugerne, intelligente net og målere, energideling og peer-to-peer-handel, efterspørgselsreaktion, intelligente byer og intelligente bygninger, intelligent opladning osv. Det er bredt accepteret, at mulighederne opvejer risiciene.

2.5. EØSU ønsker at bidrage til den igangværende debat ved at fokusere på, hvordan samfundsmæssige tiltag inden for digitale systemer og energisystemer kan skabe en mere inklusiv fremtid, hvor alle føler sig sikre, og hvor husholdningerne høster fordelene ved nye teknologier. Digitalisering på forbrugersiden (på efterspørgselssiden) bliver stadig vigtigere i lyset af den grønne omstilling, da den gør det muligt for forbrugerne bedre at forstå deres indvirkning på energiomstillingen og deltage aktivt i den: de kan drage fordel af dynamikken på energimarkederne, forbedre energieffektiviteten, anvende vedvarende energi og gennemføre en praksis for energitilstrækkelighed.

## 3. **At forvandle styrker til muligheder**

3.1. I den europæiske energisektors landskab, der er under hurtig udvikling, fremstår digitaliseringen som et tveægget sværd. På den ene side lover den en hidtil uset effektivitet, forbrugerindflydelse og en vej til en bæredygtig energifremtid. Avancerede intelligente net, realtidsdata om energiforbrug (hvilket fører til en bredere anvendelse af fleksibelt elforbrug på husstandsniveau) og AI-drevne energistyringssystemer kan revolutionere forbrugernes samspil med moderne energisystemer, forudsige deres energibehov og finjustere energiforbruget. For øjeblikket er udrulningen imidlertid gået i stå i mange medlemsstater, hvilket lægger hindringer i vejen for en passende løsning på problemet med energifattigdom og en smidig integration af prosumenter og energifællesskaber i nettet.

([1]) COM(2022) 552 final.

([2]) Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om digitalisering af energisystemet — EU's handlingsplan (EUT C 184 af 25.5.2023, s. 93).

([3]) Digital retfærdighed – kvalitetskontrol af EU's forbrugerlovgivning.

([4]) Commission adopts new implementing act to improve access to metering and consumption data.

3.2. Disse innovationer har potentiale til at demokratisere adgangen til energi, reducere omkostninger og bidrage væsentligt til målene i den europæiske grønne pagt. EU-borgerne og virksomhederne har gode forudsætninger for at udforske og indføre nye teknologier, der allerede er tilgængelige. I en global sammenhæng er vores kontinent relativt avanceret med hensyn til digital konnektivitet, adgang til net og det generelle bevidsthedsniveau i husstandene.

3.3. Også med hensyn til fordelene kan digitaliseringen ikke blot forbedre udbredelsen af vedvarende energikilder og nettenes modstandsdygtighed, men også føre til økonomiske gevinster for forbrugerne, øge den sociale samhørighed og mindske energifattigdom. Generelt styrker digitaliseringen integrationen og interaktionen mellem forskellige interessenter, hvilket giver forbrugerne mulighed for at få bedre adgang til og drage fordel af lokale og vedvarende energikilder.

3.4. Intelligente net og digitalisering spiller en afgørende rolle i dekarboniseringen af energi. De muliggør en mere effektiv forvaltning af energiressourcerne, letter integrationen af vedvarende energi og optimerer forbruget, navnlig gennem dataanalyse og automatisering i realtid. Intelligente net kan forbedre nettets stabilitet og pålidelighed ved automatisk at reagere på systemændringer. De er et fantastisk redskab til at styrke infrastrukturen for at overvinde en række udfordringer i forbindelse med adgangen til energi, energifattigdom og klimaændringer ([5]). Med tiden kan digitale værktøjer reducere drifts- og energiomkostninger ved at forbedre systemeffektiviteten og mindske presset under spidsbelastninger.

3.5. Digitalisering, navnlig gennem AI-automatisering, tingenes internet (IoT, herunder kollaborativt IoT) og dataanalyse, gør det muligt at overvåge energiproduktion og -forbrug i realtid, hvilket er afgørende for at skabe balance mellem udbud og efterspørgsel uden at ty til energikilder med et stort $CO_2$-aftryk. Digitale værktøjer kan forbedre energisystemernes modstandsdygtighed over for fysiske afbrydelser og cybersammenbrud ved at muliggøre en hurtig reaktionskapacitet. Selv om den digitale omstilling står bag innovative forretningsmodeller og tjenester i energisektoren, såsom aggregatorer, bør man ikke glemme, at energi er en væsentlig tjeneste, og at adgang til den fortsat skal være en offentlig rettighed.

3.6. Digitale værktøjer kan give forbrugerne detaljerede energiforbrugsdata og sætte dem i stand til at træffe informerede beslutninger om deres forbrugsmønstre. Digitaliseringen spiller også en rolle i forholdet mellem forbrugerne og forsyningsselskaberne (distributionssystemoperatører (DSO'er), leverandører og aggregatorer), f.eks. i forbindelse med indgåelse af kontrakter og levering af kundetjenester.

3.7. Digitale værktøjer kan også støtte en bedre beslutningstagning, hvor der udformes mere brugerorienterede politikker, navnlig handlingsplaner til bekæmpelse af energifattigdom. Der skal etableres protokoller for kommunikation og dataudveksling om energiforbrug mellem DSO'er/leverandører og myndigheder med det formål at støtte identificeringen af sårbare forbrugere og dermed gøre det muligt at yde målrettet energistøtte, navnlig til dem, der lever i skjult energifattigdom.

3.8. Ved hjælp af digitale værktøjer og intelligente teknologier kan fleksibilitet på efterspørgselssiden reducere EU-husholdningernes elforbrug med mere end 71 mia. EUR om året senest i 2030 ([6]). Ved at udforme inklusive foranstaltninger om fleksibiliteten på efterspørgselssiden kan vi frigøre mange direkte fordele for sårbare befolkningsgrupper. Afgørende for disse foranstaltninger bør være, at de er lette og stressfrie at deltage i, at der ikke gås på kompromis med komfort og trivsel, og at de omfattes af prisbeskyttelse og sociale støtteforanstaltninger. Nøglen til en vellykket gennemførelse af fleksibilitet på efterspørgselssiden ligger i dens evne til at styrke forbrugerne, reducere energiomkostninger og bidrage til energisystemets samlede effektivitet og bæredygtighed.

3.9. Nogle sofistikerede digitale enheder kan i stedet for at øge forbrugernes engagement »skræmme« forbrugerne væk, da de kan indeholde for mange muligheder, der ikke er væsentlige. Udbredelsen af sådanne værktøjer og de høje omkostninger ved køb og anvendelse af sådant udstyr kan føre til mistillid. EØSU anbefaler, at der anlægges en afbalanceret tilgang, der fokuserer på inklusivt og tilgængeligt design, og som supplerer tilvejebringelsen af mere avancerede og tilsyneladende dyrere digitale værktøjer med foranstaltninger til at forbedre husholdningernes færdigheder inden for energieffektivitet. Udvalget foreslår også, at der indføres en procedure for revisionskontrol for at sikre, at ovennævnte princip overholdes.

3.10. Europa-Parlamentets beslutning om distributed ledger-teknologier (DLT) og blockchains (P8_TA(2018)0373) fremhæver deres potentiale til at styrke borgerne ved at fremme datakontrol, reducere transaktionsomkostninger og øge gennemsigtigheden ([7]). Udskiftning af skrøbelige centraliserede databaser med DLT kan give forbrugerne større tillid til, at dataene ikke vil blive ændret. Dette gælder for alle typer data, som vi anser for vigtige, og som afspejler forbrugeradfærd og kontraktlige forpligtelser eller forpligtelser uden for kontraktforhold såsom data om energiproduktion, forbrug, relaterede tjenesteydelser osv.

([5]) https://www2.deloitte.com/xe/en/pages/energy-and-resources/articles/distribution-grid-investment-to-power-energy-transition.html.
([6]) https://smarten.eu/wp-content/uploads/2022/09/SmartEN-DSF-benefits-2030-Report_DIGITAL.pdf.
([7]) https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/TA-8-2018-0373_DA.pdf.

3.11. DLT ser særligt lovende ud i forbindelse med energideling og energifællesskaber, og dens anvendelighed til peer-to-peer-handel er indlysende. Bedste praksis med hensyn til gennemsigtighed i forvaltningen og effektiv anvendelse af DLT på energiområdet bør fremmes i den akademiske verden, blandt teknologileverandører og forbrugergrupper ved hjælp af videnudvekslingsplatforme og ekspertgrupper.

## 4. **Afhjælpning af systemiske svagheder og håndtering af trusler**

4.1. På den anden side udgør digitaliseringen også en håndgribelig risiko. Dataejerskab, suverænitet, forvaltning og beskyttelse af privatlivets fred, sikkerhed og potentielle cyberangreb på energiinfrastruktur, smuthuller, manglende håndhævelse og den digitale kløft, der kan efterlade sårbare befolkningsgrupper i stikken, er alle spørgsmål, man ikke må se bort fra.

4.2. Digitaliseringen er kompleks og dyr. Gennemførelsen af digitale teknologier kræver ofte betydelige forudgående investeringer i infrastruktur og uddannelse. Digitale systemer gør energistyringen mere kompleks og kan føre til nye fejlpunkter.

4.3. Energiinfrastruktur anses for at udgøre en høj risiko i henhold til retsakten om kunstig intelligens, jf. bilag III til retsakten. Overdreven afhængighed af digitale teknologier kan gøre energisystemerne sårbare over for svigt i den digitale infrastruktur. Den digitale infrastruktur forbruger i sig selv energi, hvilket kan mindske nogle af effektivitetsgevinsterne.

4.4. De udfordringer, der er forbundet med indførelsen af kvantedatabehandling, bringer i endnu højere grad energisystemets integritet i fare ([8]). Vi har fortsat tillid til, at netoperatører og store energiproducenter er klar over, hvad det betyder for dem, og at de har de bedste færdigheder, der vil sætte dem i stand til at tackle »kvanteudfordringen«. Ondsindede aktørers brug af denne nye kraftfulde teknologi kan imidlertid også eksponere forbrugerne (individuelle husstande) for en risiko.

4.5. Digitale værktøjer er i vid udstrækning stadig utilgængelige for mange, selv om de er blandt de centrale elementer i EU's seneste energipolitikker. Dette rejser et vigtigt spørgsmål: Giver det mening at digitalisere, når man fra starten ikke har nok energi til overkommelige priser? Energifattige husholdninger har en tendens til at have mere begrænset adgang til moderne energiteknologier, herunder avancerede digitale løsninger, på grund af manglende viden og/eller færdigheder, begrænset investeringskapacitet og lav erhvervsinteresse i at levere specifikke løsninger til sådanne husholdninger. Energipolitikkerne bør fokusere på at gøre disse teknologier tilgængelige og acceptable for energifattige husholdninger, da de har potentiale til at reducere energiregningen.

4.6. For at overvinde denne kløft er det nødvendigt med en indsats styret af branchen. Det er i udbydernes interesse at sikre, at forbrugerne kan tilpasse sig problemfrit til skiftende interne processer og nye tjenester. Dette er dog kun muligt, hvis forbrugerne forstår fordelene ved digitaliseret interaktion. Den bedste vej frem er at gøre det enkelt og nemt. Yderligere overkompliserende tjenester vil give bagslag, da forbrugerne vil blive mindre risikovillige, når det gælder om at tage nye teknologier i brug.

4.7. EØSU understreger derfor behovet for at sikre retfærdighed og inkluderende design. I lyset af den digitale kløft opfordrer EØSU til, at der gøres en indsats for at gøre digitale energiløsninger og -platforme tilgængelige og inkluderende for alle forbrugere, herunder sårbare befolkningsgrupper. Dette indebærer udvikling af brugervenlige digitale værktøjer, der imødekommer forskellige behov og fremmer lige adgang til digitale energitjenester. I 2022 brugte kun én ud af ti personer i EU internetforbundne termostater, forsyningsmålere, lys eller plug-ins eller andre internetforbundne løsninger til energistyring i deres hjem ([9]). Kløften mellem EU-landene var enorm: fra to tredjedele i Nederlandene til et næsten fuldstændigt fravær af enhver brug af internetforbundne energistyringsløsninger til hjemmet i Rumænien og Bulgarien.

4.8. Selv om fleksibiliteten på efterspørgselssiden generelt er gavnlig for energimarkedernes funktion, er den et risikabelt produkt i sig selv, da anvendelsen af fleksibilitetstjenester på husholdningsniveau indebærer, at forbrugerne tilmelder sig en markedsrelateret variabel takst, hvilket kan føre til, at prisvolatiliteten overføres til husholdningerne. Da forbrugeren har ringe eller ingen forhandlingsposition under sådanne omstændigheder, gør det dem sårbare over for prischok og andre ugunstige markedsvilkår. EØSU bemærker, at det er nødvendigt at have fallbackmekanismer i tilfælde af et usædvanligt stort chok med katastrofale følger for forbrugernes økonomi.

([8]) https://www.smart-energy.com/industry-sectors/cybersecurity/preparing-the-power-grid-for-future-quantum-cyberattacks/.
([9]) Eurostat, https://doi.org/10.2908/ISOC_IIOT_USE.

4.9. EØSU fastholder, at direkte præmier og tilskud spiller en rolle med hensyn til at støtte indførelsen af digitale teknologier og digital infrastruktur, i det mindste i den tidlige vedtagelsesfase. De lande, der er længst bagud i digitaliseringen, bør modtage målrettet støtte for at fremskynde indførelsen af internetforbundne løsninger til energistyring og den nødvendige infrastruktur, samtidig med at markedsaktørerne i disse lande underkastes en mere indgående kontrol for at sikre, at de efterlever EU's og de nationale forpligtelser vedrørende digitalisering.

4.10. Det er velkendt, at indførelse af nye teknologier og digitale løsninger kan bidrage til at opnå betydelige energibesparelser og give mulighed for energieffektivitet. Efter indledende besparelser kan der imidlertid ske en stigning i energiforbruget ([10]). EØSU fastholder det synspunkt, at sådanne virkninger kan minimeres med foranstaltninger, der sigter mod at udvikle forbrugernes indsigt på energiområdet samt intelligent gamifikation, hvor der lægges vægt på energitilstrækkelighed.

4.11. Energisektoren bør gå foran med et godt eksempel og gennemføre strenge bestemmelser om databeskyttelse for at beskytte forbrugeroplysninger og opbygge offentlighedens tillid. Det bør være en prioritet at stille teknologi til rådighed for forskellige grupper og de mest marginaliserede grupper. Reguleringsmæssige sandkasser kan (gen)udformes med henblik på at styre aktørernes handlinger og gøre en »sårbarhedstest« til en nødvendighed for at maksimere fordelene ved den lempede reguleringsordning. Når der f.eks. udvikles et »intelligent« husholdningsapparat eller -udstyr, er det første problem, om det er i stand til at modstå et ondsindet cyberangreb i et »kollisionsforsøg«. Parallelt hermed skal sådant udstyr imidlertid have brugerintuitive grænseflader og design for at sikre, at selv de mindst kvalificerede brugere i værste fald stadig er i stand til at træffe de nødvendige foranstaltninger og undgå de værste følger.

4.12. For at imødegå potentielle etiske betænkeligheder som følge af anvendelsen af kunstig intelligens og big data i energisektoren opfordrer EØSU til, at der opstilles strenge sektorspecifikke rammer. Disse bør lægge vægt på den etiske forvaltning af kunstig intelligens og big data og sikre, at disse teknologier anvendes, så grundlæggende menneskelige værdier og forbrugerrettigheder, som fastlagt i AI-forordningen, overholdes.

4.13. Det brede potentiale af DLT til praktiske hverdags gøremål er endnu ikke fuldt ud realiseret. I erkendelse af DLT's betydning for at sikre energidata og -transaktioner og dermed fremme gennemsigtighed og tillid støtter EØSU forsigtigt dens øgede anvendelse i digitale energitransaktionsapplikationer. Der er behov for et stærkt myndighedstilsyn og strenge sikkerhedsforanstaltninger.

4.14. Forud for digitale og energimæssige skel går ofte en dybt forankret fattigdom mellem generationerne og chanceulighed. Ved anvendelsen af finansielle værktøjer til at afbøde denne udfordring bør principperne for retfærdig omstilling overholdes. Kernen i den retfærdige digitale omstilling er behovet for at yde støtte til de sektorer og arbejdstagere, der påvirkes negativt af forstyrrelser som følge af digitaliseringen. En sådan støtte i form af omskolingsprogrammer og finansiel bistand skal først og fremmest være rettet mod de mest sårbare, og den bør ikke skabe nye ubalancer. Akademierne for nettonulindustrien ([11]) forventes hver at uddanne 100.000 elever inden for tre år efter etableringen. Digitalisering af energisektoren med dens klare fordele for energieffektivitet er et af de områder, som disse akademier, der endnu ikke er en realitet, skal fokusere på.

4.15. Virkningen af denne »energidigitaliseringskløft« kan være endnu bredere, end det naturligt forventes. Forbrugere, der står tilbage på kanten af energidigitaliseringen, er måske ikke i stand til at udnytte de nye muligheder og deltage effektivt i energiomstillingsprocessen. Den nye kløft mellem »avancerede forbrugere«/prosumenter og »traditionelle forbrugere« kan betyde, at sårbare forbrugere vil bære en relativt større andel af omkostningerne ved energisystemet. I dette tilfælde vil energiomstillingen være uretfærdig og regressiv. Der er behov for en bred vifte af foranstaltninger for at sikre en passende inddragelse af forbrugerne såsom inkluderende design og prisoverkommelighed, fordi digitaliseringen ikke er et mål i sig selv.

4.16. Selv om AI-værktøjer kan støtte arbejdet i tilsynsmyndigheder, alternative tvistbilæggelsesorganer og forbrugerorganisationer ved at afdække mønstre og mangler i gennemførelsen og håndhævelsen af forbrugerrettighederne, er disse værktøjer ikke idiotsikre. Forbrugerne bør altid have ret til menneskeligt tilsyn og til at kontrollere og overvåge energiaktørernes og de digitale aktørers praksis.

4.17. EØSU opfordrer tillige EU til at indtage en ledende rolle i udviklingen af internationale forbrugerstandarder for digital energi. At gøre trusler til muligheder på globalt plan betyder, at man skal se nærmere på andre regioners bedste praksis og tilpasse dem lokalt, samtidig med at de på internationalt plan skal fremmes yderligere. EU-ledede bestræbelser på at opnå de højeste forbrugerbeskyttelsesstandarder bør fokusere på at fremme et globalt samarbejde for at skabe en fælles tilgang til digitale forbrugerrettigheder og -forpligtelser.

([10]) https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S2214629620302334.
([11]) The Net-Zero Industry Act: Accelerating the transition to climate neutrality.

4.18. For at nå dette mål er det afgørende at samarbejde med vigtige globale partnere såsom Det Internationale Energiagentur (IEA), Den Internationale Elektrotekniske Kommission (IEC) og Global Smart Energy Federation (GSEF). Disse organisationer kan give værdifuld indsigt og støtte og sikre, at standarderne er omfattende og inkluderende og effektivt imødekommer behovene hos forbrugere af digital energi i hele verden. Gennem et sådant samarbejde kan EU gå i spidsen for bestræbelserne på at harmonisere lovgivningen, øge forbrugerbeskyttelsen og fremme bæredygtig energipraksis på globalt plan.

Bruxelles, den 11. juli 2024.

Oliver RÖPKE
*Formand for*
*Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg*